

V přesně stanovený čas se veškeré práce na planetě zastavily.

Napětí dostoupilo vrcholu. Už tři dny se proslýchalo, že se chystají zásadní změny, ale teprve včerejší podprahová zpráva signalizovala, že situace je vážná. Obsah podprahových zpráv byl sice blokován, ale emoce, které z nich pronikaly do vědomí, dávaly tušit rozsah problému.

Když se ozval hlas Nejvyššího, napětí polevilo a vystřídal jej stav naprostého soustředění.

„Nemohu jinak,“ pokračoval Nejvyšší po pozdravu, „než shrnout dosavadní vývoj. Je tomu již padesát let, co jsme stvořili experimentální prostor. Byli jsme nedočkaví a nastavili mu stonásobně zrychlený čas. V něm jsme zaseli inteligentní život, který se nám do značné míry podobá. Z jeho pěti tisíc let vývoje jsme získali důležité informace také o nás samotných. Radost z tohoto úspěchu však kazí nedokonalost a krátký život jedince naší pokusné rasy. Navíc je smutnou pravdou, že s námi do tohoto prostoru proniklo zlo, které dříve bylo v nás a které jsme dokázali separovat. Ani jedno, ani druhé jsme doposud nedokázali napravit!“

Z podvědomí každého posluchače přecházely do vědomí doplňující informace, dříve přijaté podprahovým vysíláním. Nejvyšší však pokračoval v projevu:

„Zlo, které tam proniklo, ho naštěstí nemůže přímo zničit. Přesto však poměrně krátce po jeho stvoření narušilo harmonii a otrávil jeho vědomí a celá tisíciletí narušuje jeho životní prostředí. V nedávné době mu práci usnadnili tím, že budovali nestabilní systémy, k jejichž narušení stačil jen zlomek energie. I toto období nakonec překonali. Navíc sjednotili celou planetu – a právě v tom je zárodek problémů a důvod mé dnešní výzvy. Zlu přestaly lokální rozmišky stačit a svoji škodolibost zaměřilo skrze naše chráněnce na nás.“

Nejvyšší se krátce odmlčel, aby posluchači stačili vstřebat doplňující informace. Bylo jich dost a některé byly dost nechutné!

„Plán zla se zdá být nelogický, ale je vlastně velmi jednoduchý. Mnohokrát jim pomáhal, ale vždy tak, aby jím zvolená strana získala převahu a mohla protistranu zmasakrovat. V konečném důsledku tak jeho pomoc přinesla jen utrpení a zlo dál sílilo. Situace se změnila – zlo jim začalo pomáhat a zásadně urychlilo vývoj ve všech oborech nějak souvisejících s kosmickým výzkumem.“

Doplňující informace ukazovaly dvojici vesmírných lodí na oběžné dráze Měsíce. Jejich trupy z hmoty černé jako sám vesmír nebyly místy ještě dokončené.

Nejvyšší dál pokračoval:

„Vývoj situace jsme zachytili dost pozdě. Než jsme se dohodli na dalším postupu, mají hvězdolety téměř dokončené. Přestože se s tímto vývojem počítalo, nemělo se tak stát dřív než za deset let. Jejich odlet je však

plánován již za týden. Protože se nechceme uchýlit k ničení jejich práce, bylo rozhodnuto, že jim v tom bránit nebudeme, pouze odlet pozdržíme na dobu nezbytně nutnou. Situace je velmi vážná. V době, kdy jsme je stvořili, nezbylo nakonec dost prostředků na vybudování vnějšího vesmíru. Až když vyrobili dalekohled a namířili ho na oblohu, doplnili jsme do systému další vlastnosti, takže když se dopracovali k výzkumu vzdálených sluncí, vše bylo připraveno. Ani to však již nestačí a my se musíme pustit znovu do práce, protože jedinou alternativou je ukončení experimentu. I o tom se uvažovalo – ale přirostli nám k srdci natolik, že chceme pokračovat.

První věcí bude dokončení vnějšího vesmíru, kterému musíme dát nekonečnou hloubku. Samozřejmě ve shodě s tím, jak ho po staletí prezentovaly naše grafické systémy. Musíme nahradit dosavadní čtyřrozměrnou iluzi skutečným prostorem ještě o trochu větším, než kam dosud dohlédli svými teleskopy. Nebude snadné provést to tak, aby se jim jevil jako nekonečný, ale my to dokážeme!“

Tentokrát doplňující informace zobrazily harmonogramy prací, tabulky s rozložením pracovních sil a grafy s výdejem energií roztodivných druhů. Nechyběl ani ekonomický rozbor a krátká analýza dopadů na ekonomiku.

„Druhá věc, která se musí udělat, je planetární soustava, která je cílem hvězdoletů. Přesněji planeta, kterou tam objeví. Ta musí mít podobné podmínky jako Země. Očekáváme, že na ní založí kolonii, protože na Zemi se už nevejdou. Navíc jim chceme připravit překvapení v podobě informací, které posunou jejich vývoj o pořádný kus. Plánujeme, že najdou rozsáhlé knihovny zaniklé kultury, z nichž se poučí.“

Nejvyšší se krátce odmlčel a pak nadšeně zvolal:

„A nyní, vážení **andělé**, se pusťme do práce! Ani teď na nás d'ábel nevyzraje!“

+ + +